

BESTEVENNER: Alexandra har mistet bena og Molly sitt høyre øye, noe som har resultert i et spesielt empatisk bånd mellom de to.

STERKE BÅND ETTER AMPUTASJON

LOGRENDE BESTEVENN

Alexandra (10) har knyttet sterke bånd til terapihunden Molly. Begge har amputerte kroppsdeler og forstår hverandre på et dypere plan.

TEKST: Heidi Eljarbø FOTO: Odd Frode Aase

BERGEN På Steinerskolen på Skjold kommer elevene løpende når Molly kommer på besøk. Et av barna er Alexandra på ti år. Proteser på begge bena hindrer henne ikke. Med et stort smil løper den lille jenta mot den store terapihunden sammen med de andre skolebarna.

Molly er en syv år gammel omplassingshund. Den er en god miks av australsk kelpie, border collie, flat coated retriever og sanktbernhardshund. Terapihunder trenger ikke være en bestemt rase eller størrelse, men vurderes etter hva slags lynne de har.

I dag skal Molly lese med barna i Alexandras klasse. Her er det gjensidig respekt. Når noen skal lese høyt, legger Molly hodet på fanget til barnet. Ved å klappe hunden og ha den inntil seg, blir barnet tryggere. Samvær med dyr øker nivået på lykkehormonet oksytocin i kroppen, og mange føler økt velvære og ro.

DET ER VIKTIG Å TA BARN PÅ ALVOR. VI MÅ ALDRI UNDERVURDERE HVILKEN INNFLYTELSE EN HUND KAN HA PÅ ET BARN. VI HUSKER KJÆLEDYRENE VÅRE HELE LIVET.

MÅTTE AMPUTERE

Alexandra ble født med misdannelse på begge bena. Legene så med en gang at hun ikke ville ha muligheten til å gå, og da hun var to år gammel, ble begge bena amputert.

– Det har vært mange legebesøk, både da bena ble amputert og nå for å ordne med protesene. Hun er en sterk jente med pågangsmot, sier Alexandras mor, Emma Cathrine Larsen (30).

Protesene hemmer ikke Alexandra. Hun løper og leker som andre barn, og prøver alt. Hun er glad og trygg, og ønsker ikke å bli sett på som annerledes. Hjemme forteller hun begeistret om hver gang Molly kommer på besøk til skolen.

– I dag har jeg vært sammen med Molly. Jeg gleder meg masse til å være sammen med henne igjen, forteller Alexandra.

FELLES SKJEBNE

Det er en spesiell grunn til at disse to har knyttet bånd. Molly har også amputert, og Alexandra har empati og forståelse for hva Molly har gått igjennom.

For kort tid siden var Molly utsatt for en ulykke. Mollys eier og hundetrener, Trine Rygh (47), forteller:

– Molly er glad i katter, men traff dessverre på feil katt en dag. Den klorte Molly i øyet, og det kunne ikke reddes. Elevene var veldig opptatt av hva som hadde skjedd med Molly, spesielt Alexandra. Hun var den første som løp oss i møte. Den vanligvis sprudlende Alexandra ble helt stille, så sa hun: «Jeg vet hvordan Molly har det, og Molly forstår hvordan jeg har det, for jeg har også amputert.» Så ga hun Molly en gave hun hadde laget: et rosa fingerhekket halsbånd.

Trine ser hvor spesielt det er når hunder og barn kommer sammen.

– Det imponerer meg at det ikke har hemmet Molly å miste øyet. Tvert imot. Det er et utvendig sår, og barna kan se at hun har opplevd noe vondt. Jeg trodde først at hun ville bli mer skvetten, men noen få uker etter operasjonen var hun med på jobb igjen, etter at vi først testet henne i lignende situasjoner. Hun viser med hele kroppen at hun trives og er glad. Hun skal på jobb og kose seg med «ungene sine».

TERAPIHUNDER UTDANNES

– Mange hunder er snille og rolige, men en godkjent terapihund må gjennom mange prøver og situasjoner med eldre på sykehjem, barn og ungdom. De må tåle lyder og bevegelser. De må takle at noen tar tak i dem og ikke slipper. Utdannede terapihunder for barn må gjennom egne tester for å venne seg til barnas kroppsspråk, sier Trine.

Barna må også lære hundens kroppsspråk. De færreste har egen hund i familien.

– Vi drar alltid først uten hund og snakker med barna om hvordan hunder fungerer. Elevene har vært flinke til å ta hensyn. De løper ikke rett bort til Molly, og skjønner hvordan de skal behandle hunden.

Men hvorfor kan en hund gjøre en forskjell? Er en terapihund mer enn en søt og lodden venn?

Helle Barstad arbeider daglig med terapihunder i Firbent Terapi, og utdanner besøks- og terapihunder gjennom Norske Terapihundskolen.

– Hundene er gode og myke å ta på, men de kan gjennomskue masker vi mennesker tar på oss. Små barn er seg selv, men når man blir ungdom eller eldre og tar på en maske, forstår hunden allikevel. Molly kan gå bort til dem som er lei seg og legge hodet på fanget deres, sier Helle.

TRO KOP! Alexandra viser frem lekehunden med gjensydd øye som er en slags modell av Molly.

GODT TEAM

Trine og Molly har tatt besøks- og terapihund utdanning, og har nå praksis med R.E.A.D. lesehundutdanning og DAP (dyreassistert pedagogikk).

IMPONERT: Hundefører Trine er imponert over hvor sterkt Alexandra og Molly er knyttet til hverandre.

POSITIV PÅVIRKNING

– Det er viktig å ta barn på alvor. Vi må aldri undervurdere hvilken innflytelse en hund kan ha på et barn. Vi husker kjæledyrene våre hele livet. Jeg arbeider mye med eldre demente på sykehjem. En eldre kvinne forteller meg hver uke om hunden hun mistet da hun var liten. Hun husker fremdeles at moren spurte: «Hvorfor griner du? Det er bare en hund». Kvinnen forstår ikke hvorfor moren spurte om det. For henne var den mer enn bare en hund. Dette er minner vi sitter igjen med etter et langt liv.

Helle ser hvilken påvirkning terapihundene hennes har i samtaler og arbeid med både gamle og unge med forskjellige utfordringer. En psykisk utviklingshemmet person fortalte henne: «Når jeg er med deg og

hundene dine, føler jeg meg som et menneske, og ikke som en psykisk utviklingshemmet.»

GAVER AV BETYDNING

13. oktober hadde Alexandra fødselsdagsselskap. Molly og Trine var invitert og hadde med en spesiell gave til den lille piken.

Alexandras mor ble rørt av hendelsen.

– Trine og Molly hadde med seg en lekehund med gjensydd øye som lignet på Molly. Jeg ga henne en dukke med proteser til ben. Alexandra ble helt stille. Hun fikk tårer i øynene og sa at det var de beste gavene hun noen gang hadde fått, forteller moren. •

hjemmet@egmont.com